

[Sigsgaard.]

det er holdbart, at regeringen forlader sig på at overlade afgørelser til forhandling mellem sådanne parter, der ikke på langt nær dækker det område, hvis problemer de behandler.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger til økonomiministerens redegørelse, før de forslag, den handler om, kommer til første behandling til januar.

Hvad finansloven angår, ved man, at vi har en række særstandpunkter, bl. a. på u-landsbistandens område. Militæruddannelserne må jeg også sige nogle ord om. Jeg må lige indskyde, at jeg i forgårs fik et brev fra en netop hjemsendt soldat, der håbede, at jeg her i tinget ville gøre opmærksom på, hvad han kalder det fantastiske pengesvineri i militæret. Brevet handler om det fænomen, der i militærsproget kaldes bortskydning og bortsprængning af tiloversbleven ammunition efter endt uddannelse af militære enheder. Brevskriveren beskriver fire episoder, han har oplevet. En dag skød tre 12,7 mm maskingeværer 3.000 patroner ud over en hede i Vestjylland. En anden dag var det 3.000 7,65 mm patroner, en tredje dag blev snesevis af håndgranater bortsprængt, og ved afslutningen af en øvelse i Oksbølterrænet skød man på 10 minutter 36 155 mm haubitsgranater ud i luften med den begrundelse, at man ikke gad tage dem med hjem. Soldaten anslår i brevet til mig, at alene de fire eksempler, som han altså selv har oplevet, har kostet 100.000 kr.; når man så tænker på, skriver han, hvor mange soldater der hver dag får ordre til at skyde løs blot for at komme af med ammunitionen, så forstår man, at militæret er kostbart.

Alle her ved, at masser af værnepligtige kan fortælle tilsvarende historier, og jeg synes lige, det skal frem. Når vi taler så meget om at spare, er det paradoksalt, at der inden for en enkelt sektor af det offentlige ødsles på den måde, uden at nogen her i folketinget tager til orde imod det. Militærvæsenet er jo kostbart. Finansministeren fremhævede, at stigningen fra 1970-71 til 1973-74 kun ville være 56 mill. kr., men han glemte i skyndingen at sige, at militæruddannelserne i 1970-71 stiger med små 200 mill. kr. i forhold til indeværende år, og det er dog ikke småpenge. 2,7 milliarder kr.

plus det, der er camoufleret under andre ministerier, skal der bevilges til militæret. Til freds- og konfliktforskningsinstituttet er der afsat 100.000 kr. eller lige så meget, som militæret koster på 20 minutter.

VS har ingen velvilje over for finanslovsforslaget.

Kai Moltke: Underligt nok sker der en hel del nyt i folketingets praksis i den nuværende situation. Vi fik først finansministerens forelæggelse af den nye finanslov, og så endelig i går, med meget knap tid til at læse den, fik vi fra økonomiministeren så at sige begrundelsen for, at finansloven kom til at se sådan ud, for det blev jo overladt til økonomiministeren at skildre de perspektiver og tilstande, som gør, at finansloven har fået det udseende, den har i år.

Hvad selve finansloven angår, tror jeg, de fleste her i salen og også uden for salen er temmelig klar over, hvilke afsnit af finansloven jeg ikke er særlig tilhænger af, og hvor jeg mener man kan gennemføre væsentlige besparelser. Jeg skal ikke på dette sene tidspunkt optage tingets tid med det.

Men tilbage bliver — og det er væsentligt — at den samme finansminister, der, så vidt jeg erindrer, for et par år tilbage noterede, at man ikke samlede på kasseoverskud, nu fremsætter et finanslovsforslag, hvor man pludselig har et kasseoverskud på 1,5 eller 1,6 milliard kr.; meningerne er jo delte. Det er dog ikke helt småting. Det er med andre ord penge, som er udskrevet i skat, ikke fordi staten skal bruge pengene til et eller andet nyttigt formål, men for at begrænse købekraften. Vi ved altså nu nøjagtigt, at det var en forbrugsbegrænsende foranstaltning, når skatteprocenten blev ansat til den højde, den har nu. Der er ikke noget umiddelbart behov, men befolkningen skal ganske simpelt drænes for en del købekraft, som man ellers siger vil have uheldige virkninger på udviklingen af prisniveauet og handels- og betalingsbalancen og medføre en hel række andre ulykker.

Dette er i sig selv interessant, men jeg må sige, at økonomiministerens redegørelse ikke gør problemerne mindre interessante. Hvorfor? Fordi det i virkeligheden i sit væsen er en erklæring om, at denne dræning på 1,5 milliard kr. ikke betragtes som tilstrækkelig, men at købekraften yderligere